

ZESZYT

3D/15

z. 1

Metodyka

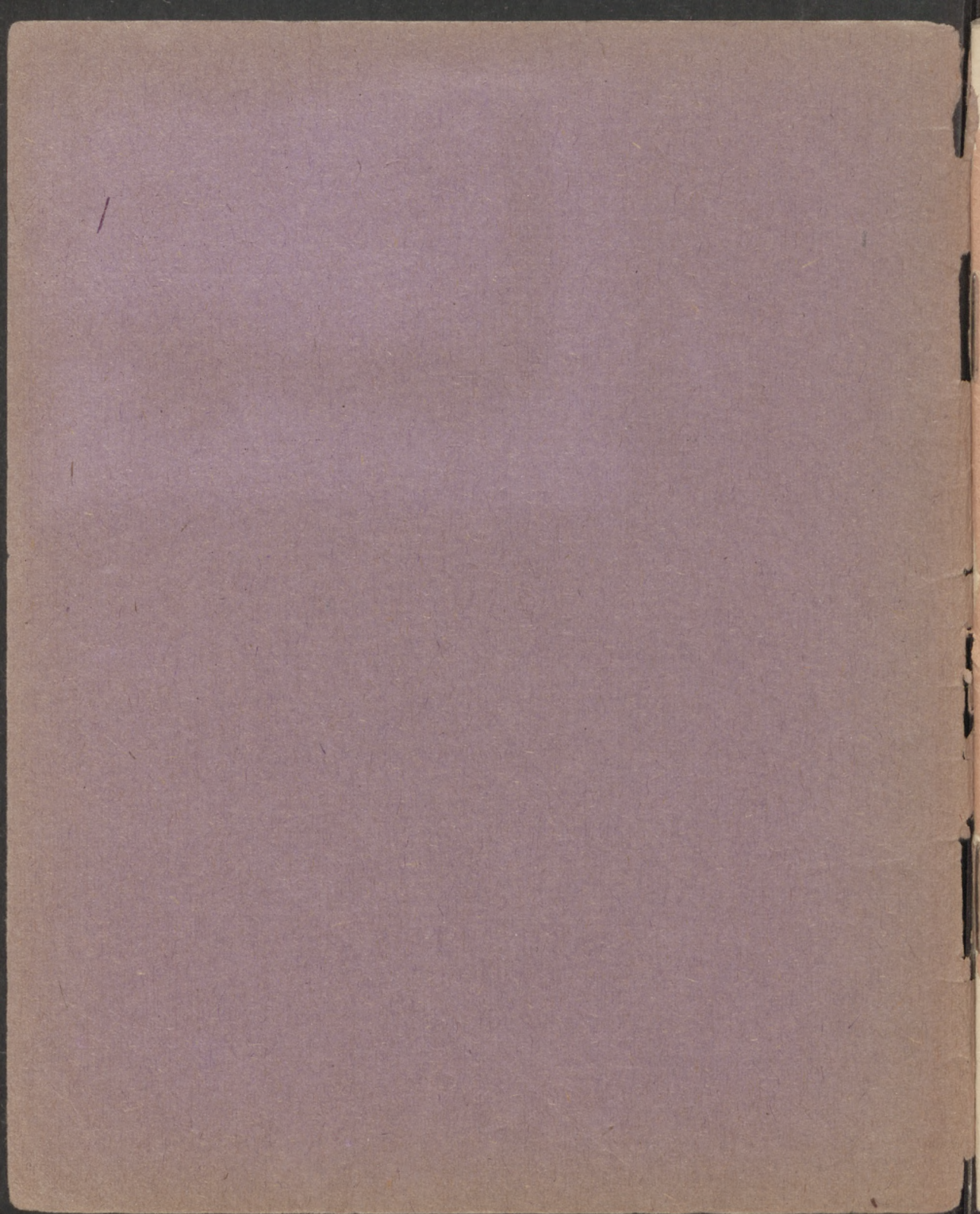
I

2

Kroju i sycia

Wykłady P. Kępcowej

ul. Koszowa nr. 14b
(Liceum dla Nauczycieli Premii) 1919 r.

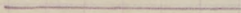
1771

1700

Warszawa 27/XI 1919r.

Ćwiczenia 1.

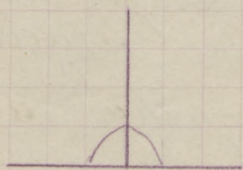
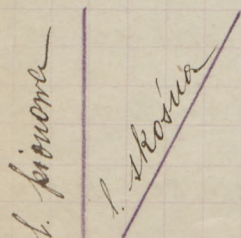
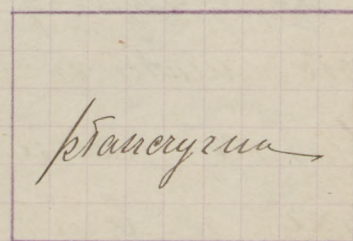
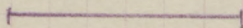
Linie:

- linia pomocnicza
- " służąca do oznaczania konturów
- " uśredniająca
- " przerywana ozn. jedną połowę nacz. sym.
- " służąca do ozn. symetr. środka i osi nacz.
- " falista
- " krzywa

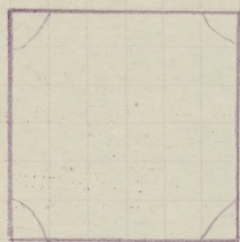
Formy geometryczne z których trzeba zrobić
zarysowanie:

1. pozioma

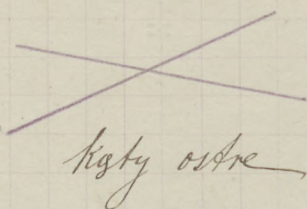
odcinek

prostokąt
trójkąt prost.

kwadrat
(4 kąty proste)

kąty ostre

Pierwsze rozumiany z jakimi dzieci zaznajamiamy, to : długość i szerokość .

Stwierdza się one na : chusteczkach, obrusach, serwikach, poszewkach (tu już występują dwie symetryczne rowne kotory).

Następnie przechodzę do ujęcia spójniejszego zapomagający uchwycenie z objętością

Krocie materiału dzieci poznany także, przytem objaśnię uależ, że linijkami pomiarowymi w tym wypadku są nitki (prostopadłe) osnowy i rzędku, występujące w różni w materiałach tkanych i wzmocnionych.

Trzeba uważać szczególnie, na równie
przykrajanie materiału, i sumienność i
sprawdzenie brzo odcisłego w sklepie.

Nyktad II 28/XI 1919 r.

(Obowiązki materiału na trzy, albo więcej lekcji w szkole)

Wskazówki teoretyczne:

Każda lekcja rozpoczyna się ponownym wykładem,
przytem starając się trzeba, aby wykład był
ciekawym, aby odgrywał rolę, jakąś
nową, nieznaną im prawdę, którą po-
tem w ciągu lekcji same praktycznie
zbadają. Wtępnym wykład skupia
ogólną uwagę klasy, ucy dzieci myśleć
i pracować zbiorowo. Pamiętajcie na to,
że celem i zadaniem nauczyciela,
jest doprowadzić dzieci do tego, aby nie
były niemożliwymi schematami, lecz same

Stworzyć na podstawie zdobytych wiadomości,
to jest ogólnie uwzględnić i rozmyślać.
Dlatego zarzucający zupełnie dawny system
próbek wszelkiego rodzaju ściegów i haf-
tów, na jednym kawałku materiału.
System ten mechanizował tworzenie dzie-
ła, zabijając w nim wszelką inicja-
tywę. — Nauczyciel po wykładzie powinien
przeistaczać dzieci z lekcji przez siebie
wykonanych. Pytać powinien najpierw
uczni najzdolniejszych, a to dlatego, aby
ogół klasy przyswoił sobie dobre i jasne
pojęcie rzeczy wykonanej; potem dopiero
opracować trzeba lekcję z dziećmi nie-
zdolnymi, nie łatwiej czam na podnie-
sienie jej duchowo i motewizację nie-
kważ mądra w swojej sile. Wogóle zapobie-
gać trzeba starannie objętom zwich-
cecia u miedolnych uczniow.

Wskazówki praktyczne:

Rekeja A. (szybie spodniczek).

Branie miary: Długość (przytygnięciem miary w pasie i opuszczenie jej prostopadłe ku ziemi),
objętość (linia opasania miary talii).

Szerokość spodniczek, ma odpowiednio 2 razy więcej objętości pasa. Tym sposobem jeżeli

$$\text{Długość spodniczek} = 40 \text{ cm.}$$

$$\text{objętość pasa} = 60 "$$

$$\text{to szerokość spodniczek} = 60 \times 2 = 120 \text{ cm.}$$

4 cm. zostawiamy na obręb i 1 cm. na wysię w pasek. Tym sposobem rozmiar spodniczek przedstawia się jak następuje:

$$\text{Długość} = 45 \text{ cm.}$$

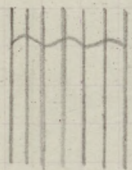
$$\text{obj. pasa} = 60 \text{ cm.}$$

$$\text{szerokość dołu} = 120 \text{ cm.}$$

Przytykając do skrojenia paska należy dać pierwszą wskazówkę towaroznawczą, mianowicie:

W materiale nie osnowa jest pernejsza,
mocniej napięta i częściej lepkiego gładku
od wątkowej, dlatego pasch materij kra-
jąć według długości materjalu. tak samo i du-
gość sukni.

np. 1)

} nie wątkowa w sposób nieco falis-
ty przeplata osnowę.

Mając obwód pasy, na zapisanie materij do-
dać $2\frac{1}{2}$ cm., na założenie 2 cm a więc:

Długość paska = obwód pasy + $4\frac{1}{2}$ cm.

Obliczając szerokość paska na 4 cm. wymia-
ry jego wymiaru: 4 cm + 4 cm + 2 cm. (na wyście)
ogółem 10 cm.

Tym sposobem wymiary spódnicy są następujące:

Długość spódnicy = 45 cm.

szerokość " " = 420 "

Długość paska = $64\frac{1}{2}$ "

szerokość " = 10 "

Lekcja B.

We wstępnym wykładzie załączanymy dwie na okaraek : z gatunkami, rozmiarami i zastosowaniem igieł i nici.

Następnie objaśniamy, na czym polega szta i cel szycia. Celem tym jest nadanie materiałowi innej formy niż pierwotna, stosownie do naszej potrzeby. Szta szycia jest spajanie materiałów w specjalny sposób.

Najprostsz seriez to spajanie takie, jakie dwie mogą zaobserwować w tkaninach (rys. 1), jest to seriez „przed igłą”

- rys. 2)
1. — — — — —	fastryga	} Próbkę taką wykonaną kolorow. niciami nanurycielka przedsta-
wia dwie seriez, dwie poezigają
sane za swobodnie pancerem
nie i miedzi, że 1:2 nitka, poezign.
warstw materiał poteras gdy
trudna steria opór.
2. — — — — —	macierze	
3. — — — — —	ś. za igłą	

Dobrze teraz będzie na krawcach, pokazanie tech-
nikę seriezów za i przed igłą. Seriez za igłą,

najpóźniejszy, jak też dzieci same o tem prze-
konały, stary do zemywania. Dwa pierwsze
ścięgi jako metodowe pełnią funkcję pomo-
cnicze. Teraz damy dziecku igłę do ręki, nau-
czymy namlekać, migrać zupełnie (nie on bóg
na samym końcu nitki, gubić jego stronów do grubości
materiału), a następnie nadacie prawidłowo i-
głą. Cwiczenia z połączonych 3 ścięgów, mo-
gą dzieci kolorować nitkami oddzielnie dla wpra-
wy na kawałek materiału.

Rekacja C.

Przystępujemy do pracy spódnicej.

Naukę cięcia trzymaj 2 przykrojone boki przed
ocami dzieci. (późdajmy jest aby materiał umi-
kałą stronę inną). Dzieci same kroją podług
wskazówek swojej materjału, następnie spajają
boki szpilkami, (prezentując poprawienie i
z jednej strony przedmową wstawkę). Długość

ję boki, należy uważać, aby nie zwracać do tyłu.
Na nie zostawiamy: z jednej strony 1 cm.,
z drugiej $\frac{1}{2}$ cm. Fastygujemy po tej stro-
nie górę materiału mniej (t.j. po lewej),
natomiast szyjemy po prawej, a następ-
nie podług bramy.

Wykład III

(obejmuje materiały na 3 lekcje)

Wskazówki teoretyczne:

Dzieci to ludzie ciekawzy, wszystko one zba-
dają mniej dokładnie, ze wszystkiem się
zapoznając co je otacza. Każdy nowy
przedmiot w klase budzi powszechne za-
interesowanie. To też rzeczo, nauczycielki
wykorzystać, ten ciekawy, samowolny
popęd psychiki dziecięcej. Przez którą
niekiedy naderwie i z własnej inicjatywy
zbada, do niej pewne podstawy, potem

zasób praktyki życiowej. Kiedy potem
nauczycielka w myślniku nuci śmiało
na ten pomysł już pnie nie przedmiot,
wystrony to rzeczywiście pisanie obraz dawego
pojęcia. Pogląd ich są pnie rozumienie
świata zewnętrznego który je otacza,
że światem myśli. Nauczy auolicować
zjawiska życia codziennego.

Z tej zasady wychodząc, i stosując ją
do nauczania kroju i szycia, nauczy-
cielka przed każdą lekcją kiedy wyto-
żyć ma np. technikę jakiegoś nowo-
go ścięgu, zamiast na ścianie w kla-
sie starannie wykonanych kolorowani-
mici próbkę danego ścięgu, przypis-
ta do kartonu, a bierze ona w tej
chwili obejrzenia i zbadała dokładnie
przez uczenie. — Nauczycielka zma-

cać pomina ogromną wagę, na hygieniczną postawę człowieka w czasie szycia i zapra-
masz je w tym od samego początku. Mierzona
pomina sędziej prosto i w oznaczonej od-
ległości od oczu trzymasz robotę. Ogromnym
ułatwieniem w tym względzie, jest zaopa-
trzenie człowieka w taśmki, które przy-
mocujemy się do stołu, a do nich zagiętą
szpilceczką przypięcia robotę. Dziecko wte-
dy zmuszone ^{jest} w oznaczonej odległości trzy-
mać robotę, a ułatwia mu to znakomi-
cie pracz, dając pierwszy punkt oparcia.
System ten jest ogólnie stosowany w szko-
łach czeskich, gdzie stoliki są już spec-
jalnie do tego przygotowane. — Przed tego
nauczyć trzeba dzieci aby brały same
nitki w ustną dziurę, a krótsza nit-
ka stanowiła potonę dłuższej. Dłższą

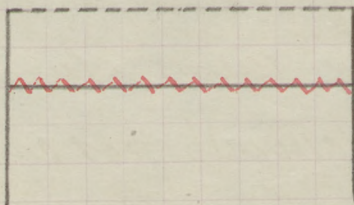
uwaga uczeniu, że sypie się od reki prościej do
lewej, bo pod tym względem, często drzeć bła-
dą.

Wskazówki praktyczne :

Lekeja A. (podrobienie)

Drzeć poznaty już technię siewu za i przed
igłą, posady praktycznie fakturujące i rzuca-
jąc łoki spółdzielni. Teraz przechodimy dalej,
zaczynając uczenie z podrobieniem. T
tu zwrócić należy uwagę drzeć, że podrob.
to takiż sam, jak zwały im już dobre
siewy przed igłą, tylko, że układ jego nie
jest poziomy, lecz występuje pod kątem
rozmiarem ~~rozmiarem~~ (drzeć powinna mieć już siew z prob-
ki ramionowej na siewa)

--- s. zwykły
~~~~~ " obrobony

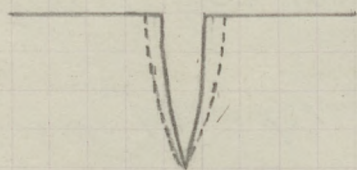
Nauczycielka koloromę nitką, robi krłka ści-
goń przed ocerami drzewi, a następnie one
samo sąjs przypisany robotę do tablicy.

Lekcja B. (rozporek)

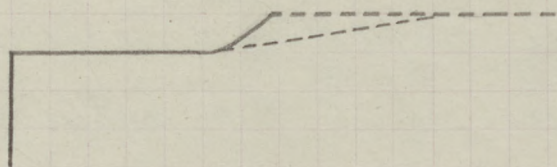
Nauczycielka przed ocerami drzewi składa
poprzednie spódniczkę, udziwny dokład-
nie new na new i następnie do po-
my długości (miejscu to oznaczamy upit-
ką), rozcina podług nitki materjał.

Tu wyjaśnić należy, że rozporek jest ko-
mitem zę względu iż ramionu suru-
sa od pasa. To też podług szerokości
ramion, rozpinając się można jak dłu-
giu zrobić rozporek. Gdy materjał
już maisty, zakładamy obrębek do stru-
cenia i teraz nauczycielka, aby drzewi
usmadować sobie myślowo przez siebie
przez przypina do tablicy materjał

2. podobnym już pnie ułożenie rozpor-
kiem. Kontury jego przedstawia się w ten
sposób:

Ten naukielka pokazuje nam sposób ka-
mienia materiału, że rozporok nie utwa-
lony jest się po nitce dole, aby temu
zapobiec wykonujemy A. 2. rybke
i przedstawiamy to na rysunku.

Rybke po przekątnej zrywamy ściągając
za igłę i staramy zachować nitkę.
Do naukielka jako do nocy trudniejszej
możemy poćwiczyć

Lekeja C. (obrot u dołu)

U doła robimy obrybek dość szeroki bo na 2 cm
powinno być na nadziej formie ciętych sukien-
ce. Przy zakładaniu obr. pierwszy zadanie
jest miły, chodzi tylko aby skryć mirow-
ny breg, drugi zaś siermy. Now boomy
na wypadat przy założeniu na ser, a
nitka na nitkę. Fastyżonnie Aneta
przy bregu, tak aby pierwszy zadanie
obryba uchwycić.

Wykład IV

(Obejmuje materiał na 4 lekcje)

Wskazówki Teoretyczne:

Przystępując do odtworzenia sukienki koronki,
poprzedzamy tę czynność wykładem mającym
na celu rozbudzenie w dzieciach myślenia
estetycznego. Przedstawiamy sukienkę odtwo-
rzoną koronką i bez niej, a dzieci same
ocenia w którym przypadku bardziej

ni ona do gustu przypada. Celem myś
przysięcia koronki jest odobienie sukienki.
Barro maing jest rzecz, aby dzieci same
podług swojego upodobania ięczyć się
dobierać odpowiednio ozdoby. W tym celu
nauczycielka przyszedłszy sobie matersk.
I tak np. zwraca uwagę dzieci, iż do
materskiej głębokiego cięcia koronki nie
pasuje i odwrócić. Opowiedzieć można
dzieciom jak od najdawniejszych czasów
ludzie odobiali suknie i ubrania najroz-
maitszym sposobami. Zamieniali skóry
zwierząt w szaty i t.p. - Nauczyciel-
ka, niegdyś na niższym stopniu
nauczania, nie powinna dzieciom pokazywać
rzeczy b. psoknych, bo ulewając
strach mają w sobie, czując, że tego my-
kować nie potrafią. Tak jak we wszyst-
kim, trzeba w tem racjonować stopniowanie.

Bardzo wskazujemy jest, aby nuremnia samemu
wykonała potrzebny koroukę to kiedy nieg
orodbi sukienkę, da jej to ogromne sa-
molecie wewnątrz niecy samodzielnie
i wielostronnie wykonanej.

Lekeja A i B. (przysejcie korouki)

Nawerycielka trzyma przed oczami dzieci obrę-
bioną spodniczkę, a dzieci same ocusują w któ-
rym miejscu przysej koroukę. Koroukę ułożone
dzieci przysadzają gotując, starze mogą poprośnię
przysej w odstępkach upilkać i tu samosia-
my, że koroukę trzeba nadzorować powierzać
jako tkanina nadna. Takiej się zbiera od
materiału*. Korouka jest tkaniną z wykoń-
czeniem białym, białymy nie w tym wy-
padku zegnąć materiał z powrotem bu-
gami, nie trzeba tu nie zakładać, będzie
to sięgający t.z. „okostka” Nawery-
cielka w oczach dzieci robi kilka sięgów

* a także dr. kor. przysej a dotu wypadu poprośnię mg. dr. spom. em. Abouka zbr-
gaję się w sprawie emerytury superius. Do nie' osnoenia kurery materiał.

kolorową nitką, ulega, że w okrestce szeregi
idą ściśle i gęsto, tworząc jakby nowy
penny bryg. Po wyprostowaniu koronki
i wyzłazieniu szwu, ścięgna tego nie
znac' zupełnie.

Lekeja C. (wycięcie z pasem)

Nauwycielka pokazuje o ile materiały
przeznaczony na wycięcie jest uenny od pastu
i jako sposób zrobiania tych części
podaje markowanie. Aby fałdki były równo
mnożone dwielinny spódnicek na 2 połowy
i marszczymy nie 2 równo nitki. Takie sup. stauoni
Materiały ciwnie marszczymy 1 raz, nitkę
utrzymamy na sprle i igłę układowy
zmarszczki, przypisany materiał do tasien-
ki. Materiały grubie marszczymy 2 razy w od-
stępie stosownym do grubości materiału.

Ściegi miodne, przy marszczeniu nabierają na
igłę po 2 ścięgi. Narne można szybkim sposobem.

nie mylnymże iżdy z materjału.

Sekcja D (pasek)

Dwie symetryczne połowy paska przekładamy po nitce. Brzezi jeżeli są nierówne, wyrównujemy. Zmorszczki układamy tak by nabyły więcej ich było niż w przodzie. Nic' do cięcia szastrygoniania utrwalamy na szpile. Pasek dwuliniowy na półtora i owiesiamy szpilek to więcej. (Kródku spódniceki są superki) Pramy białe strony paska, kładziemy na pramy spódniceki. Szastrygonianu po stronie zmorszczek, układając materjał tak, aby z po niego miedzi było choć ułamek paska. Pierwsze sekcje utrwalamy, zmorszczki równo iżdy. Następnieujemy za iżdy po stronie zmorszczek. Każdym sekcjiem tapujemy i zmorszczek. Odwracamy pasek i podobnieujemy umiając by wystający brzeg paska dobrze okrył postępienie środkowe szwy.

Wykład I

(Obejmuje materiały na lekcję)

Ukończymy spoświadczyć, przechodząc do formy nie-
co skomplikowanej umiarkowanej do fortuska. Przy-
jmamy do tablicy myślisz z papierem formę for-
tuska, na której odoby wykonanie są koloro-
wym ołówkiem. Wykrojmy i miejcie materia-
ły sznurówka, ozdobić są takimi myślicie,
a cały fortuszek obramować jakimś ozdobnym
ściegiem. Zwracamy uwagę dzieci, że ozdoba po-
minia słowności są stylizować i myślicie do-
na formę, tak np. wykrojmy musi być
ozdobiony motywem półkolistym. Wzory powinny
tak proste, aby narysować, mogły je nie tylko
naśladować, ale na ich podstawie mieć włas-
ne kompozycje. W dzieciach bóg ogromna wra-
żliwość i kompozycyjna, a zadaniem nau-
czycielki dać jej odpowiednio wyjść i kreować.
Dzieciom które uległy się spierni słowaczki,

Jeżeli tak jak w muzyce zmusimy się do taktu, tak samo
np. w sergach takt można porównać zmuszenie
i rysujący na tablicy kilka odnoszących kom-
binacji, a drzeci same, na dany temat, z ra-
doscia będą tworzyły nowe pomysły. Aby lecejs
jeneru bardziej utwierdzić i zgłębic, można z druci-
mi piósewką przyspiernić, podkreślając zacho-
wany w niej takt.

uuuuuu uuuuuuu uuuuuuu uuuuuuu aa

Przystępując do wykonania nowej jakiegos' części
utworu, robimy najpierw dokładny jej rozbiór:
określamy do jakiego celu dana część służy i
jaki zadanie ma spełnić, a stosownie do
tego omiaramy najlepsze środki jej wykonania,
dobór materiału i formy. Dobrze jest tutaj
zannażować druci, gdzie, w jakim punkcie
czy drzewicy naszego kraju, są fabryki
potrzebnego nam w danym wypadku ma-
teriału. W ten sposób ujęta leceja da druci-

ciom szeroki pełny szd o mykonymy pracy, roz-
szerzając jego horizonty umyslowe i uciele-
szenie analizujące. -

W danym msc wypadku, mamy na uwadze
fortuszek dla dziecka, mozeby stalyś do ce-
lori praktycznych, a msc ochraniajaca sukien-
ki, noszenia piasku, kamieni i t.p. porzecz-
nych rzeczy. Wyznika szd, że model
na fortuszek musi być mocny i stosowny
do czystego prania, a forma bardzo prosta.
Model fortuszka, pomowne umiś rozmiany odpo-
wiednie dla dzieci w danym klasie, aby go uci-
niece mogły przynieseny.

Wskazówki praktyczne:

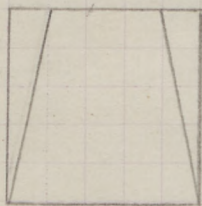
Lekeja A. (branie miary fortuszek.)
Zeby narysować kształt fortuszka, trzeba wziąć
jego rozmiany. Na jednej z uciennic, uciennic-
cielka bierze uciennic i zapisuje je na tablicy.
Długość uciennic od ramienia, aż do kolana.

Szerokość u góry do ramienia do ramienia
U dołu jednak, ponieważ, że postać osto-
meki wydaje się równą, fartuszek jednak
musi być szeroki, bo inaczej ludzie nie
mogliby chodzić swobodnie.

Szerokość dołu = $\frac{4}{5}$ długości. —

Jaścis uważa już kwadrat, ośrodek mykroś for-
tuska jest też figurą symetryczną, ale u
góry smigając stronge t.j. „frapier”.

Fraper.

Nakładamy obie symetrycz-
ne połowy naszej figury
i duciel u środka między

koło. Obwód którego dozwalać powinien swobod-
nemu przejściu gromy. W ukończeniu zarodo-
mych możemy myślowo użyć sposób os-
naczenia tego koła zasadą, że powieści
stanowi $\frac{1}{6}$ obrotu π koła, a może kresliny
od środka górnej linii pomocniczej, koło
o promieniu odpowiadającym $\frac{1}{6}$ obrotu gromy.

7. Rysunek narysowany od nakreślenia
średnicy, oraz górnej i dolnej prostokątnej
linji pomocniczej w odległości odpro. Dług. fartanka.

Na dwie strony średnicy na górnej linji
pomocniczej, oznaczamy szerokość ramion,
Na dolnej szerokość dołu fartanka od pomoca-
jącej $\frac{4}{5}$ długości. Boki dołu sznurowy nieco

aby nadać fartusowi formę kołistą. Boki
fartusika ściągamy t.j. miszką liną się-
gającą najgłębiej w połowie długości czoła
w pasie. Aby dłużej znormalizować cel tego
wykroju, kładziemy mu się przegrzeć i wk-
ładamy na chwilę Ameryki wygięte liną ciętą,
do którego fartusika ma być dopasowany.
Od pomieszczenia brzośki ramion ściągamy
2 cm. ku dołowi. To też. Takto dłużej
myśląc, przysuwając liną prosto
do ramion, a dłużej podług tego oszczęd-
zając nasze ramiona pochylają się ku
dołowi.

Wykład II

Długość wykreślonego fartusika ma na-
rzucać papirne, myślimy, że następnie,
a naukowca uważa, aby opano-
wały dobre techniki władania nożem.
Jest to rodzaj ćwiczenia przed przystąpieniem

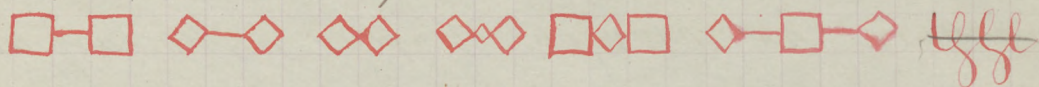
do krajowa materjału. Maamy więc przed
oceniemy myśły fortunek, idzie nam
tęż o to, w jaki sposób mykowiec po
bregi. Drzwi probuje bregi zarzucić i m-
dą, że myśła bregi bokoń ułoić się
winną w zaden sposób nie daje. Z popro-
szeń lżej, miedzy uczeniemi, że ma-
terjał ułoić skońcie powinna się łatwo
myślać i jest elastyczny (co równość w
ten sposób materjał na spódnicy). Stoma-
cymy więc, że do mykowiec naszego far-
tunka, wzięciemy skońcie parki materja-
łu, a nagle się one do jego bregi i
ułoić ślicznie. Na tablicy rysujemy sche-
mat myślniajsey techniki skoń-
i stomacymy, że skońcie pramienowy po-
mimoć pnieć wszystkie migra-
cyli skrzyżowania nie myślniaj-
z osuwną

Aby wyjąć przedmiot z kosza plastikowego składamy materiał pod kątem prostym, tak żeby nie osunął (bez) ciężaru na myłkę.

Nauczycielka rozpoczynając pracę w szkole, musi być przygotowana na to, że uczniowie przyniosą do klasy bardzo różnorodny materiał, który opracujemy z pomocą i motywacji jego rodziców, nie musimy zapominać o tym, że jeśli uczniowie przyniosą materiał z domu na którym haftu wykonanie nie możliwe. Aby więc te dziewczynki nie czuły się pokrzywdzone i wręczając do szkoły, nauczycielka pokazuje im ile wzięła materiału na dany haftunkom przez odpowiednią skomunikowanie brzo dziećmi. Jeśli więc mamy np. materiał w paski, zmierzamy wagi jak łatwo złamać się one z samymi się skosami. Wykrojmy odpow-

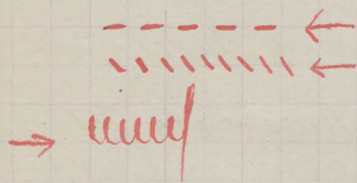
między innymi będzie w danym wypadku po-
 stępowania. W dole można zrobić z skosu
 falbankę. Bardzo będzie wskazane, aby
 dzieci dostarczyły trochę materiału w
 jednym domu, odpowiadającemu brzmie-
 niu fartuska i na pasku tego materjału,
 przypiętą jakkolwiek własną kom-
 puzycję, złożoną up. z kwadracików
 iaskowit. Teni można ubrać mykrojęry
 i spisać boki fartuska.

Wykricie VIII

(Dopierożenie do myki III bekeji B.) Kiedy rozporozd jui
 obębrony dla umocnienia go robimy u dołu t. z. „ry-
 zelek”. W tym celu przesuwamy kilka razy materjał pro-
 dójnie ziożony w obrębie, a następnie wtki te dwer-
 gamy pierwry i ostatni szeregi przysuwamy do ma-
 terjału, zmieniając stronę t. z. mostek. Technika
 szeregu dwerowania stosujemy na rysunku i w

przykładzie. Teraz ten wzór się zasadniczo od wszystkich
dotychczasowych punktów różni: kre-
mukiem, w jakim go wykonujemy, umiemo-
cie się go trzeba od ręki lewej do prawej, a
także swoim prostopadłym położeniem

Nie idea prostopadła

jest od spodu pokryta
i przytrzymana przez rękę

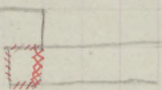
lewą i dołu przez pionowy.

Do oddzielenia ryglu, lewa jego strona
obracamy w prawo dla zapobieżenia i umiemo-
conemu, a potem nie obracamy, a nie
obracamy jak to dzieje się w innych
ciężkich. Do pasu przytrzymamy trawę
w miejscu, gdzie jest spodnie, gdzie jest
to zasadniczy punkt, o którego się ciem-
nem chodzi. Na rysunku stosujemy
wadliwość przytrzymać trawę w górę
pasu, podobnie to metodzie się

spódniceki :

Tasienkę przyszywamy z 3 stron serce i
obstomym z 4^{ej} przyszywamy do brzo-
gu paska kieszonki:

Koniec tasienki obstawiamy. (Drugą zaletą wy-
konywania jednej i tej samej pracy przez całą klasę
jest możliwość wzajemnego porównania i ustomienia;
wyraźnie to z dwojgiem umiejętności oceniania dob-
ropracojnej pracy, a także budzi zmysł samokryty-
cyzmu.)

Przystępując do odrysowania formy fortalicum
wskazanemu jest uprzednio przeprowadzić z
dziećmi serię ćwiczeń dla wyrobienia
pewności oka. W tym celu dzieci odrysowu-
ją paszki kolorowego papieru, zakładając ob-
ręby podług oznaczonej szerokości i tym sposo-
bem uczą się proporcji wnętrza okien.

Nyerga z papieru formy składamy na
poł i przyklejamy do materiału odpowiednio

do dalej szerokości fortuska stojącego podług mi-
tki (tak aby reszta costada po jednym boku
Krypanuwy lekko, aby upłaskić nie mo-
żna materiału. Obrysujemy formę
naddając materiału: na całej szerokości
 $1\frac{1}{2}$ cm z boków i u dołu $\frac{1}{2}$ cm. Zwracając
wielką uwagę, aby dalei dokładnie odmierzyć. Kąt
w ciemniejszej błękit. Kąt mierzony
jest prostopadłym jeżeli linia prostopadła
od jego wierzchołka do wierzchołka kąta formy
miałaby na 2 równo części. Aby było błękit
mniejszą porcję dalei przedłu-
żać linie boków, tak żeby utwo-
rzyły kąt prosty. U dołu fort. można
zainicjować obwód co jest nieco b. praktyczny
boki lamujemy szosami. Wierzymy odpo-
wiednio materiał lekko przygnijemy
i przekramy ostrzeżenie, nie mierzajmy.
Paski używamy podług jednego boku
albo podług mierzonych przy wierzchołku

biegać w tch. Aby użyć paski składamy
 ją pod kątem prostym, a kęśki
 każdego paska wysuwamy na 2 cm.
 poza linie drugiego. Wtedy tylko trze-
 gi obu pasków ^{przez środek} ~~przez środek~~ po równoległym
 linie prosty. ^(i przyszywamy) ~~przez środek~~
 do prawej fartuski szew odwracamy na
 stronę skos, i razem wyjmujemy na
 lewą stronę i znów przyszywamy fas-
 tynkę która bierze linie demostrowując dla
 odwrotnego seczę po prawej stronie

aa Uff

Baudouin do zmierzania czy spisać boki
 brzośny podług długości materijali.
 Sukienka dla dr. lat 10. (od Lianputowa) kimono

obj. pachy = 29 cm   szerokość rękoma = 25 cm
 1/2 gorset = 160 cm   1/2 rękawa od dołu = 19
 długość = 86 cm   1/2 objętości suk.
 " rękawa = 46 cm   u dołu = 85 cm
 " nogi = 18 cm

serm

